Rohatecká obec

22. ročník

číslo 3/2018

www.rohatec.cz

Klub důchodců na cestách

Výstava v muzeu

Obsah:

ÚVODNÍK 3

OBECNÍ ZPRÁVY 4
- Z jednání rady a zastupitelstva 4
- Budujeme na všechny strany 4
- Matrika 4
- Kalendárium 5
- Vzpomínka 5
- Poděkování 5
- Sběr papíru – finále 5

HISTORIE 6
- Od konce 2. světové války uplynulo 73 let 6
- Putování Rohatcem 7

ŠKOLSTVÍ 8
- Stránka (ne)jen pro děti 8
- Poděkování paní proděkance 9
- Zeměpisná exkurze – Sklárna Květná, Velký Lopeník 9
- Den dětí v ZŠ 10
- Projektový den 2018 10
- Co je nového v mateřské škole 11
- Život ve školní družině 12

KULTURA 12
- Střípky z knihovny 12
- Mamičce 13
- Výstava výtvarných prací v rohateckém muzeu 14
- Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora 14

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ 16
- Pod toskánským sluncem v krásném opojení 16

SPOLKY 17
- Seniorské ohlédnutí 17
- Mladí hasiči v nejtvrdší disciplíně 18
- Dětský den s rohateckými myslivci 18
- Jarní aktivity Spolku zdravotně postižených občanů 19
- Ze života SRPŠ 20
- Jaro v Kynologickém klubu 20
- Myslivecké okénko 22

SPORT 23
- Rohatec figuruje na mapě rekordního oběhu republiky 23
- Rohatecká desítka oslavila jubileum 23
- Soutěžní sezóna hasičů je v polovině 25

INZERCE 26

ÚVODNÍK

Když nás stále větší sluneční intenzita prohřívá na těle i duchu, přichází letní slunovrat. Slunce vstupuje do Raka a astronomické léto je tu. Narození rohatečtí čápi neřeší zákon o ochraně osobních údajů, protože svá jména šibalsky neprozrazují a jejich rodiče nemusejí tedy dávat potřebný souhlas, jak naši vládnoucí požadují. Opálená kůže se nám může po těle sloupat, když je více žáru. Všechno ale sloupat nejde a ani zamést. Tak jak nás dostihne třeba historie a konfrontuje naši velikost a grácii, je to i síla člověčenství a lidství, kterou všichni oplýváme a jsme její nositelé. A to i v brašnách po chodnících z obchůdku nebo ve tvářích na denním světle, kde se toho moc neututlá. Při rozhovorech se svými sousedy, úsměvy na neznámého člověka nebo polknutí trpké sliny, která nám umí velmi často sklouznout na špičku jazyka.

Japonské umění lesní terapie „šinrin-joku“ potvrzuje prospěšnost naší přítomnosti v lese a jeho léčivé účinky. Tato lesní koupel stačí dle vědců k tomu, aby se posílila v těle tvorba látek pracujících jako zabiják nádorových buněk. V lesním vzduchu jsou takzvané fytoncidy. Těmito látkami se stromy brání škůdcům a pomáhají i lidem. Už je prokázáno působení půdních mikroorganismů ve formě pozitivního vlivu na člověka. To díky propojení imunitního systému s mozkem a následným vlivem na mentální zdraví.

A spojení člověka, tradice, zvyků a lidového počínání přináší ozvěny v čase a prostoru. Magičnost Svatojánské noci snad každý svým způsobem nějak okusil. U mě se to projevilo jednou noční procházkou v soboňském lese. Stovky pohádkově a do tmy svítících světlušek mně vymalovaly jako Karafiátovi broučci s lucerničkami tenkou čáru mezi světem pohádek a realitou materiálního světa. Ostatně to svatojánské čarování tady někde začíná. Znalí si sbírají byliny a nemusí to být ono známé devatero k uvití věnečku pro vdavekchtivé dívky. Milostná magie pak mladíky přinutí, aby se zamilovali. Zlaté kapradí jsem nikdy nenašel. Ale jistě se našli a pravidelně nacházejí i v průběhu roku ti, kterým se rozestoupí sama země. Tito jsou konfrontováni následně s přitažlivostí zemskou. Popřípadě pak jako bujaří navrátilci ve svých domovech přitažlivostí ženskou.

Pamatovat si umí člověk, ale i rostliny. Ta, kterou našli v depozitáři Národního muzea v Praze, je stará 432 milionů let. Je to nejstarší nalezený rostlinný zbytek na světě. Zkamenělina šesticentimetrového stonku cooksonie nám může dát trochu toho sebevědomí, kterého se nám nedostává. Nemusíme být první v hokeji, fotbale, zbrojení. S naší zkamenělinou to můžeme těm druhým ještě pěkně natřít, jak se říká. Nebo zavařit. To bych ale kvůli její vzácnosti nedělal. Ta druhá v pořadí, irská, je o deset milionů let mladší, a ještě je i menší. Pcha! Ale pozor, nesmíme usnout na vavřínech, respektive na cooksonii. Britové a Poláci nám už šlapou na paty. Teď je potřeba se umět pořádně prodat a zapojit dobře marketing. Pohlídat si to, aby se, nedej bože, neztratila jako článek vlevo dole.

Všimli jste si, jak málo prší? Komáry to přestalo bavit, ponravy chrousta musí vydat hodně energie na převalení se na druhý bok. Za rok vyletí a po čtyřech letech se nám opět ukážou. Někdy se někdo vypaří a už se neukáže. Blahodárná voda, ale není. Ta trocha, co se vypaří, se má vrátit, ale nevrací. Aspoň ne nad naší obcí. Rusové uměli, a taky to dělali, že stíhačkami rozháněli deštivá mračna. Bylo to drahé. My to v Rohatci děláme zadarmo i bez techniky. Máme tady ty mořské písky a vzdušné tepelné proudy. Možná se nám i to zdejší moře kdysi dávno vypařilo před očima. Musíme si to hlídat. Ale i sami sebe.

Všechno živé kolem nás potřebuje energii. Člověk je jediný živočišný druh na planetě, který dokonce kvůli jejímu získání provrtává zemi do velké hloubky. Příroda pracuje s energií elegantně. Pojďme se od ní něco naučit. A to jak o energii, tak i o lásce. Jeden moudrý muž řekl, že když nenajdeme mír ve svém vlastním srdci, nenajdeme ho nikde na zemi. Každý máme vyměřený svůj čas. Hodin ale v průběhu dne máme všichni stejně. Dvacet čtyři. Krásné dny.

Stanislav Zela,
šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Z jednání rady a zastupitelstva

Jednání zastupitelstva se tentokráte uskutečnilo až po uzávěrce tohoto čísla rohateckého zpravodaje. Informace z jednání tak můžeme otisknout až v příštím vydání. O to častější však byla jednání rady obce. Mezi stálé body patří projednání ekonomických záležitostí jako dílčí rozpočtová opatření, informací o účetní závěrce a aktuálním stavu hospodaření. Velkou část jednání posledních rad tvořilo schvalování a vyhodnocení výběrových řízení na investiční akce. Mezi ty nejvýznamnější patřily opravy místních komunikací, výstavba panelové cesty na Kopci, nové workoutové hřiště v Cihelnách nebo výběr dodavatelů projektové dokumentace připravovaných akcí. Rada se dále pravidelně zabývá žádostmi občanů o stanovisko k projektové dokumentaci plánovaných staveb. Na každém jednání je projednáván pronájem, prodej či výkup pozemků. Toto je následně předkládáno na jednání zastupitelstva. Nově se rada zabývala také plánovaným zrušením železničního přejezdu na Kolonii. K jeho zrušení v nejbližších letech nedojde, stát je v tomto ohledu prozatím ve fázi příprav a projektování náhradního řešení. Na květnovém zasedání rady byly mimo jiné schváleny výsledky výběrového řízení na pozici ředitele školy, schváleno podání žádosti o dotaci na výstavbu hasičské zbrojnice nebo žádosti o dotaci v rámci projektu „Dešťovka“.

Tomáš Letocha, místostarosta

Budujeme na všechny strany

S teplejšími měsíci, kdy již máme za sebou výběrová řízení, se opět roztočilo naše budovatelské kolečko. Opravujeme silnice, tentokráte to je ulička od staré školy směrem do Baráků, následovat bude Semering napojení na Přívoz, a v neposlední řadě silnice na Soboňky. Na železničním mostě už si člověk také nemusí hodit korunou, kterou díru na silnici trefí. Finišujeme s budováním panelové cesty na Kopci u Gerasima. Přívalové srážky nám stále častěji ukazují, jak je potřebné mít vybudovanou síť kanalizace a odvedení dešťových vod, a tak konečně se již můžeme dostat i z budování kanalizace a následně silnice v ulici Úzká (od kapličky směrem dolů). Již máme vybranou firmu na opravu chodníků v ulici Žitná, letos se začne opravovat její pravá část, opravy budou probíhat o prázdninách. Návštěvníci hřbitova si mohli všimnout, že začínáme s obnovou hřbitovní zdi a kompletní opravou páteřního chodníku, na který se nám podařilo získat dotaci z Ministerstva zemědělství. Čeká nás také oprava chodníku na ulici Strážnická – kratší strana, a až vybojujeme boj s byrokratickým papírováním, tak také úprava prostoru pro parkování před mateřskou školou a odvodnění spodní části ulice Větrná s opravou komunikace. Přístavba školy roste podle plánu, a už jsme, jak se říká, pod střechou. Veškerá stavební činnost se neobejde bez trochy toho rámusení, někdy omezení silničního provozu, a vše to trvá nějakou dobu a v nějakém termínu. Buďme, prosím, trochu trpěliví a shovívaví, dělá se to přeci pro nás pro všechny, aby byl Rohatec zase trochu lepším místem pro život.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Úmrtí

Jiří Hasík, 77 let
Petr Žalio, 44 let
Alois Kočvara, 88 let
Josef Horňáček, 77 let
Marie Šimová, 87 let
Zdeněk Antoš, 77 let

Zlatá svatba

Marie a Václav Hovězákovi

Diamantová svatba

Eva a Rostislav Slobodovi

Kalendárium

16. 6.	Dětský folklórní festival	1. – 3. 7.	Promítání pod hvězdami
23. 6.	Oslavy 90 let TJ Slavoj Rohatec	14. 7.	Soutěž v požárním sportu
23. 6.	Otevření nového workoutového hřiště	21. 7.	Myslivecká noc
30. 6.	Oslavy 130. výročí založení SDH Rohatec	27. 7.	Divadlo na vodě

Vzpomínka

Úsměv je typická grimasa, kterou reagujeme na vtipy, radostné novinky, pozdrav, či nějakou pomoc, která provází naše radostné vnitřní rozpoložení. Ale to už všichni moc dobře víme. Důležité je uvědomit si, že úsměv je mnohem více než pouhá grimasa. Je to energie, kterou přenášíme na druhé, je to něco, co nás určitým způsobem reprezentuje a vytváří to, jak nás druzí vnímají. Tímto chci naposled zavzpomínat na našeho spoluobčana, pana **Josefa Horňáčka**, pro kterého byl úsměv pozemským statkem. Narodil se 19. března 1941. Jeho tatínek byl zedník, maminka v domácnosti. Vyrůstal spolu se třemi sestrami, on jako jediný, nejmladší syn. Po vyučení pracoval v Armaturce Hodonín jako frézař. V roce 1961 se oženil se slečnou Hankou Antošovou a letos by oslavili 47 let společného života. Vychovali jednoho syna Romana, který je kapelníkem Slovácké kapely, ve které hraje na křídlovku. K této činnosti ho vedl a podporoval právě jeho tatínek. Pan Horňáček poměrně mladý onemocněl se srdcem a ve 39 letech odešel do invalidního důchodu. Práce mu byla vším, a proto se snažil manželce pomáhat s domácími pracemi. Koníčkem se mu tak stalo vaření, práce ve vinohradě a také prováděl drobné opravy elektrospotřebičů. Žádná práce mu nebyla cizí, se vším si poradil. Před dvěma lety se opět začalo ozývat jeho nemocné srdce. Postupně jsem pana Horňáčka začala v ulicích vídat míň a míň. Většinu času už trávil jen doma a na dvorku, kde hlídal svého jezevčíka Ťapíka. Ve čtvrtek 17. května mu srdce dotlouklo. Odešel navždy a mně zůstane jen vzpomínka na skvělého člověka. Svým humorem na tvářích úsměv nám vykouzlil, sám plný optimismu v každé chvíli byl.

Anna Trávníková

Poděkování

Děkuji panu starostovi a panu místostarostovi, že na moji žádost je opravena vozovka na mostě u železniční zastávky.

Igor Gürtler

Sběr papíru – finále

Školní rok utekl jako voda. Celkem jsme provedli čtyři sběry papíru. Letošní výsledky nemohou nikoho nechat na pochybách, že naše možnosti třídit papír jsou opravdu velké. To, co jsme loni považovali za super čísla, letošní školní rok dokázal povýšit na fantastické. Zní to opravdu neuvěřitelně, ale děti, rodiče, prarodiče, kamarádi, dokázali posbírat více než 61,53 tun papíru! Pro představu si zkuste, až budete mít doma velkou hromádku, zvážit, kolik ta „velká hromádka“ váží, a pak proti tomu postavit 61 000 kg. Sbírání se zúčastnilo skoro 80 % všech žáků školy a školky. To byl také jeden z našich úkolů, probouzet v dětech soutěživost, ale i soudržnost a týmového ducha, protože soutěžili nejen proti sobě jako jednotlivci, ale také jako třídy, a tak každé kilo spolužáka bylo také dobré. Z celkového počtu žáků se tedy zapojilo skoro 80 %, a protože se snažili opravdu všichni a každý přispěl svým dílem, je z toho málo uvěřitelný průměr přes 200 kg odevzdaného papíru na jednoho žáka naší školy a školky.

Nejlepší třídou se nakonec stala 5. třída s ročním sběrem 10,5 tuny papíru. Také nejlepší sběrač chodí do této třídy – Petr Kotásek posbíral neuvěřitelné 4,128 tuny. Na druhém místě se v celkovém pořadí umístil Marcel Eich ze šesté třídy – 2,186 tuny a na třetím místě sourozenci Matyáš a Alexandra Podéšťovi, kteří měli každý shodně 1,650 tuny papíru. Ale tito vítězové nebyli osamoceni ve vynikajících výsledcích, vždyť v rámci celé školy se našlo deset dětí, které měly nasbíranou více než tunu papíru. Za neuvěřitelné výkony jsme se chtěli dětem také pořádně odvděčit, a tak i z každé třídy jsme odměnili tři nejlepší s tím, že první ve třídě si odnesl hodnotnější cenu.

Slavnostní vyhlášení tentokrát proběhlo při oslavě Dne dětí 1. června na dětském hřišti naproti školy. Mohli se tedy zúčastnit i rodiče, kteří by při standardním oceňování na konci roku dopoledne přijít nemohli. A tak atmosféra byla trochu slavnostnější, výsledky provázely výbuchy radosti a zasloužený potlesk pro ty nejlepší. Vítězná třída spolu s jednotlivými vítězi tříd má za sebou už i svou zaslouženou odměnu – výlet do Permonia v Oslavanech u Brna, kde se žáci mohli vyřádit do sytosti a jistě budou vzpomínat na svůj výlet navíc, kdy nemuseli do školy. Výkon dětí ze školy a školky je opravdu ojedinělý. Tyto děti, jejich rodiče a příbuzní, rozhodně netvoří velkou část obce, přesto dokázali přinést papíru dvakrát tolik, než kolik za celý rok dokáže odevzdat zbytek vesnice. Zasloužíte si naše velké uznání a také obrovský dík, protože touto soutěží jste nejen udělali radost dětem, ale také pomohli své obci v třídění odpadu. Moc DĚKUJEME!

Jara Adamec, starosta

HISTORIE

Od konce 2. světové války uplynulo 73 let

V minulém měsíci vzpomínal celý svět konec druhé světové války, která si vyžádala miliony lidských životů a nedozírné materiální škody. Rohatec vzpomenul toto výročí již v den osvobození 12. dubna 1945 pietním shromážděním a vzpomínkou na oběti války z Rohatce a vojáky Rudé armády padlé v naší obci. Pietní shromáždění se konalo u pomníku obětem první a druhé

světové války, pomníčku při řece Moravě, přechodu řeky vojskem RA, a u pomníku interbrigadisty Pavla Antoše, padlého ve Španělsku. Kyticí a zapálenou svíčkou uctili památku představitelé obce s dalšími občany.

Takto jsme připomenuli boje v Rohatci, které zde trvaly dva dny, Kolonie byla osvobozena teprve v sobotu 14. dubna. První obecní správa byla ustavena tajně již v době okupace. Tajným dopisem byl sestavením pověřen František Škromach, tehdejší náčelník místního Sokola. Z dopisu, který byl z bezpečnostních důvodů nepodepsán, je patrné, že vše zajišťovala ilegální organizace Sokol v okresním městě Hodoníně. Výbor měl 8 členů. Po příchodu Rudé armády vlivem jeho politického vedení i některých občanů byl národní výbor reorganizován s odůvodněním, že zde chyběli zástupci dělníků. Prvními úkoly byla obnova celkové správy obce, obnova zásobování, opravy poškozených domů a budov místního průmyslu. Obnoven byl také pomník zakladatele Československé republiky T. G. Masaryka. Již v polovině května se konaly první poválečné volby. Konaly se aklamací podle návrhu politických stran. Na kandidátku se již nedostal dosavadní předseda revolučního národního výboru František Škromach, i když měl velkou zásluhu na poválečné obnově obce. Byl dlouholetým funkcionářem jednoty Sokol, jedním ze zakládajících hráčů družstva kopané SK Rohatec a později i rozhodčím. Ve volbách se prosadila strana lidová. I všem, kteří v poválečné době obnovovali a budovali Rohatec, patří vzpomínka v den osvobození 12. dubna.

Zdeněk Bíza

Putování Rohatcem

I když jsem páté pokračování považoval za závěr seriálu, nedá mi, abych vynechal moji srdcovou záležitost, a to Kolonku a „starý dvůr“. S rodiči jsme se do Rohatce přestěhovali z Bystřice pod Hostýnem v roce 1945 hned po skončení války. Uvolnilo se místo, tehdy se říkalo dělmistra, v rohatecké Impregně. Přebíral výrobky co do množství a kvality pro ČSD. Impregna v tu dobu 90 % produkce vyráběla pro ČSD. Převážně pražce, ale i sloupy, sloužily k obnově a opravě válkou poničených tratí. V závodě tenkrát pracovalo 80 až 100 dělníků, kteří manipulovali s těžkými břemeny pouze ručně, bez jakékoliv mechanizace. Navíc pražce či sloupy byly napuštěné dehtem. V létě nepředstavitelné podmínky. Když jsem si později jako patnáctiletý představil, že bych měl nosit víc jak stokilová břemena do vagonů či na skládku, dělalo se mi až zle. Ani výdělky neodpovídaly vynaložené dřině.

V tu dobu byl na nádraží čilý ruch. Koňské povozy vozily klády, z vagonů se vyváželo různé zboží. Nebylo zde silo ani jiné sklady. Auta také nebyla, vše se rozváželo koňmi. To dirigoval transitér. V takovém počasí, jaké je letos, bylo mnoho požárů na náspech železnice. Mašiny byly na páru, topilo se uhlím. Jiskry zapálily i několikrát za týden suchou trávu, od ní hořel les. Proto byly v různých vzdálenostech od tratě proorané průseky, které měly zabránit rozšíření požáru do lesa. Ne vždy se tak stalo. Přechodem na elektrickou a dieslovou trakci se tato opatření opomíjela. Vznikly tak požáry lesů v posledních letech o obrovských škodách. Ke vzniku požáru stačí i pár jisker od brzděných kol, nebo podobná závada. Rohatec byl znám tím, že na počet obyvatel měl nejvíce zastávek. Zpočátku to byla jen hlavní stanice. K ní náležela pobočná zastávka pro motorový vlak do Ratíškovic a Vacenovic. Odjezd byl od hradla za přejezdem nedaleko nádraží. Později na přání občanů byla zřízena zastávka Rohatec, směrem k Hodonínu. A aby toho nebylo málo, tak na trati Rohatec-Sudoměřice byla, hlavně pro zaměstnance Maryše, zřízena stanice Rohatec Kolonie. Sloužila i občanům Soboněk.

Pro děcka, především kluky, pro hry, sloužila pískovna. Byla to obrovská jáma po vytěženém písku, který byl hlavním materiálem k výrobě bílých vápenocementových cihel. Zestátněním firmy klesala postupně výroba cihel a i pískovna začala zarůstat. Vzniklá jáma se postupně z dětského ráje stala úložištěm odpadu z celého okresu. Po úpravě terénu nikdo nepozná, že se tam v minulosti těžil písek.

Pro mě a i další chlapce byl zdrojem zábavy „starý dvůr“. Byla to na naše tehdejší poměry obrovská zemědělská usedlost. Jak vlastně vznikla? To je dlouhá historie. V době vzniku, to je v letech 1250 až 1270 (první písemná zmínka), byl Rohatec samostatná obec. Za úspěchy při válečném tažení dostali za odměnu Strážnické panství, včetně Rohatce, páni z Kravař. Ti prodali strážnický majetek pánům ze Šternberka. Rohatec sice více spadal pod hodonínské panství, ale páni určili, a tak to bylo až do roku 1848. Majetek postupně získali páni z Žerotína. Kolem roku 1500 ještě Panský dvůr v Rohatci nebyl. Až později páni z Žerotína postavili mlýn a vlastní hospodářství. Tak byl dán základ Kolonii. Po Žerotínech získal strážnické panství roku 1628 František de Magno. Těmto pánům statek nevynášel tak, jak si představovali. Proto statek kompletně pronajali, a to od roku 1869, o celkové výměře 472 hektarů, R. Auspitzovi. Tak noví majitelé získali hlavně ornou půdu pro pěstování cukrovky. V roce 1863 totiž byl postaven cukrovar. Statek dál sloužil k chovu dobytka. Převažoval chov ovcí. V průběhu let se na dvoře postavily obytné prostory, stáje, sýpka, prostory na uložení píce, stodola, silážní jámy. Po první světové válce a vzniku Československa byla na majetku Magnisovém provedena parcelace. Nejdříve v roce 1922, druhá v roce 1926. Rozděleno bylo 456 ha zemědělské půdy, a to nejen občanům Rohatce, ale i Ratíškovic a Vacenovic. Rohatecká obec dostala 36 ha lesa. Zbývajících 60 ha a budovy statku koupil p. Zach. Ten vše prodal v roce 1928 p. Němčanskému a Bábíčkovi. Tento majetek se stal po roce 1951 základnou pro tvořící se JZD. Byly zde zřízeny kanceláře, sklady, část stájí předělána na konírny, ustájeny byli veškeré koně až na výjimky. Přistavěn byl vepřín, budovy pro chov slepic a kačen. Nejdříve sem byly svedeny i dojnice. Po postavení kravínů na Nové farmě byly dojnice jen tam. Ve dvoře pak zbyl jen mladý dobytek a chov ovcí. Ty se pásly na Hostěšině. Aby se louky lépe využily, postavena byla odchovna jalovic, na místě, kde se dříve vagonoval štěrk. To bylo v roce 1957. Později zde bylo zavedeno zahradnictví, vedené Bulharem Stojanovem.

Zajímavá stavba byla v pravém rohu dvora. Šlo o sýpku. Zde se dříve ukládalo a zpracovávalo obilí. Než byly používány zrnomety, obilí se v pytlích vynášelo do pater. Na druhém konci dvora byla pekárna. Tu obhospodařoval pan Srb. Rodina měla tři děvčata. I když nepekli tolik druhů pečiva jako dnes, v okolí pekárny to vždy nádherně vonělo. Na druhé straně voněl nugát či pražené boby, no řekněte, lze ještě si něco lepšího přát. V roce 1950 si Srbovi postavili dům Na Kopci - soukromničit nesměl, tak chodil pracovat do hodonínské pekárny. A protože pekaři začínají o půlnoci, a to žádná doprava nejezdila, tak chodil takový kus dennodenně pěšky do práce. Na kole jezdit neuměl. Domů už jezdil vlakem.

Když už jsem u pracovníků ve dvoře, musím se zmínit o Laďovi Kadidlovi. Jed-

noho pěkného dne v roce 1958 se ve dvoře objevil ušmudlaný, zapáchající, zarostlý člověk. Neuměl se ani pořádně vyjadřovat. Nevěděl odkud je, jak se tu objevil, měli jsme zato, že má přes padesát let. Doklady žádné, jen papír, že je neškodný a umí pracovat s dobytkem. Byl ubytován skromně, peníze neměl. Jídlo jsme mu zajistili v Maryši. Horší to bylo s hygienou. Jemu sice stačil lavor s vodou, ale nestříhaný a neholený činil dojem strašáka. Navíc byl velice popudlivý, vzteklý. Chodily se na něj dívat děti, dokonce jím byly strašeny. Když byl klidný, pracoval dobře, i si s dobytkem vykládal. To s lidmi nedokázal. Postupně se začal přizpůsobovat požadovaným parametrům. Zásluhu na tom měl p. Hlaváč, kterému důvěřoval, a potom mně. Vzpomínám, jak jsem ho přesvědčil, aby se vykoupal, osprchoval. Ve dvoře podmínky nebyly vhodné, domluvil jsem tuto hygienu v sociálním zařízení v Maryši. I když se zpočátku styděl, nechal se oholit, ostříhat, osprchovat. Když se následně na sebe podíval v zrcadle, ptal se mě, kdo to je. Sám sebe nepoznal. Později i návštěvy toho zařízení vyžadoval. Jeho chování však bylo neustále agresivnější, jak vůči lidem, tak i zvířatům. Spolu s úřady se nám jej podařilo umístit do zvláštního domova v roce 1968. To mu bylo 48 roků. Stěhování se ujal p. Hůsek, svým autem, p. Hlaváč a já. Nejdříve za žádnou cenu nechtěl někam jinam. Pod slibem, že se bude mít lépe a že tam bude mít na starosti dobytek, svolil. Po cestě se nám snažil utéct. Po ukončení transportu a jeho převzetí personálem byla jeho starost, co bude dělat. Když mu řekli, že bude mít na starosti dvě až čtyři prasata určená k výkrmu, byl hluboce zklamán a chtěl jet zpět do Rohatce. To však jsme již byli pryč. Ústav nás několik let o něm informoval, ale to je již zase jiná kapitola.

V úvodu jsem mluvil o srdcové záležitosti Kolonce jako takové, ale navždy vzpomínat budu na Panský (ale více se hovoří o Starém dvoře) dvůr. Jako kluci jsme jezdili pro pečivo k Srbům. Obdivovali jsme koně Bábíčkovy a Němčanské. A pak, když jsem v roce 1958 měl maturovat na zemědělské škole v Přerově, byl jsem s tatínkem podepsat umístěnku v kanceláři JZD, kde šéfoval s. Jüstel. To bylo ve dvoře. Po odmaturování jsem se šel přihlásit do dvora. První překvapení bylo, že kanceláře už tam nejsou a byly přestěhovány do dědiny (č. 26) a předsedou byl p. Okáník J.. Přesto, než jsem šel na vojnu, jsem většinu práce v JZD odsloužil ve dvoře. V roce 1962, kdy jsem se z vojny vrátil, přibyly ke dvoru objekty, jež tam zbudovalo silniční stavitelství. Šlo o velkou halu, která sloužila jako sklad v družstvě. Potom to byla ubytovna, kterou družstvo předělalo na byty. Jeden z nich jsem pak po roce 1967 s manželkou užíval.

Pro zajímavost uvedu, že v dědině, tam, kde je dnes zastávka autobusů, respektive trafika a květinářství, stávala obecní váha. S rozvojem automobilismu ztratila na významu. Dokonce jeden čas sloužila jako obecní sklad přípravku DDT. Ten se používal na silně se množící mandelinku. Když se váha likvidovala, přemístila se do dvora, kde dál sloužila k vážení, a navíc jako vrátnice. Aby mělo družstvo kde čistit sklizené obilí, mělo též potřebu mít manipulační plochu. Vybudovalo tedy uprostřed dvora betonovou plochu. S rozvojem chovu slepic (družstvo mělo 20 000 nosnic v klecovém chovu) a produkcí přes 5 mil. vajec bylo třeba i vejce třídit. Třídička byla instalována ve dvoře a krom rohateckých vajec třídila i další, z celého okresu.

Co vše bylo a nebylo ve Dvoře by bylo na dlouhé vyprávění. Po roce 1975, kdy došlo ke sloučení JZD Rohatec do JZD Rozvoj, význam objektu upadal. Po roce 1990 postupně ze zemědělské výrobny byly vybudovány podniky, které s původním zaměřením nemají nic společného. Proto i já toto neradostné konstatování vyslovuji, vyjadřuji obdiv našim předkům, co postavili, vybudovali a na druhé straně, co se nám podařilo pokazit, či dokonce zničit.

Antonín Jaroš

ŠKOLSTVÍ

Stránka (ne)jen pro děti

Motto:
„Už vím, že chuť do života a radost z bytí
může člověk načerpat snáz z počínání přírody,
než z počínání lidí“

Jan Werich

Dokážeš přečíst tuto větu? Čti nejdříve liché, potom sudé slabiky.
KON BR ČÍ ZY NÁM BU ŠKOL DOU NÍ VY ROK TOU PL ŽE NÝ NÉ U PRÁZ ČE DNI NÍ NY

Hádanky
Byli 3 bratři a každý měl jednu sestru. Kolik bylo sourozenců dohromady?

Které kolo auta se v zatáčce netočí?

Kdy začne husa na rybníku plavat?

Kolik zajíců musí běžet, abychom viděli, že běží jeden za druhým?

Úspěšné ukončení školního roku a pěkné prázdniny

přeje za redakci Anna Kolofíková

Poděkování paní proděkance

Vážená paní proděkanko,

chtěli bychom vám poděkovat za příležitost zúčastnit se exkurze na lékařské fakultě Ostravské univerzity. V rámci školního předmětu Výchova ke zdraví jsme měli možnost se prakticky seznámit s tématy jako jsou těhotenství, růst plodu či samotný porod.

Ráno 18. května jsme se my, žáci 9. třídy, sešli s naší třídní učitelkou Mgr. O. Škrobákovou, Mgr. L. Šaurovou a PaedDr. Z. Bachelovou před lékařskou fakultou, a za doprovodu paní PhDr. B. Dušové, PhD. jsme se podívali dovnitř.

Zúčastnili jsme se dvou přednášek – ta první byla zaměřená hlavně na vývoj plodu v těhotenství týden po týdnu, kterou prezentovaly studentky 2. ročníku Dominika a Lucie.

Sledovali jsme, jak se miminko od prvního týdne, kdy je velké asi jako makové semínko, vyvíjí přes velikost sezamu, hrášku, rajčátka, jahody, přes citron, ananas, lilek až po čtyřicátý týden, kdy je veliké asi jako meloun. Jak se týden po týdnu formuje hlavička, tělíčko, končetiny, dokonce zrak.

Skrz modely ve třídě jsme si zkusili také rozpoznat velikost děložního čípku před porodem nebo pomocí Leopoldových hmatů zjistit polohu miminka v bříšku. Někteří odvážlivci si dokonce po dvojicích jedno zkusili odrodit!

Druhou část vedla sama paní profesorka – tématem bylo těhotenství obecně. Jak probíhá? A jak je to přesně s porodem? Kdy už jet do porodnice? Řešili jsme například i otázku domarodiček či funkce tatínků u porodu.

Za příjezd z takové dálky jsme byli obdarováni a návštěvu jsme zakončili provedením odbornými učebnami pro porodní asistenty, pro všeobecné zdravotní sestry, dětské sestry a učebnami pro záchranáře. Provedla nás paní Ivana Cholevová, sekretářka katedry, promítla nám video a podívali jsme se „dovnitř sanitky“.

Den v Ostravě jsme si užili a naučili se spoustu nových věcí, moc si toho vážíme a co nejsrdečněji děkujeme paní proděkance, vedoucí Ústavu ošetřovatelství a porodní asistence profesorce PhDr. Darji Jarošové, PhD. a odborné asistence PhDr. Bohdaně Dušové, PhD., která některé z nás velmi motivovala až nadchla pro výkon tohoto povolání.

Děkujeme,
za devátou třídu Adéla Bejdová
Gabriela Vičarová
Markéta Tomanová

Zeměpisná exkurze – Sklárna Květná, Velký Lopeník

V květnu, kdy je příroda nejkrásnější, jsme vyjeli s panem učitelem Šmýdem na zajímavou exkurzi.

Nejdříve jsme se šli podívat do skláren Květná, kde jsme si prošli výrobou od samotného začátku – úprava tvaru skla skrz výhně a jiné pomůcky. Druhým bodem byla kontrola samotného skla, „šmejdy“ se nechávaly na páse na likvidaci. Dále se odřezávaly vršky, které měly tvar baňky, až vznikla krásná skleničkа. Viděli jsme všechny tvary a typy, na různé druhy alkoholu, dokonce jsme byli poučeni, jaký písek je na výrobu vhodný a co se s ním dělá. Nebo jak se na skle vytvářejí rytiny. Sklo se pokryje voskem a skrz něj se leptá.

Druhou částí výpravy byl pochod na Velký Lopeník. Vystoupili jsme na zastávce Vápenice, Komínky. Poté jsme šli jižně Mikulčin vrch, kolem Penzionu Patrik a chaty Jana. Pokračovali jsme dále na jih, kolem Škrátové a prošli jsme horským korytem, dál kolem Přístřešku „Malý Lopeník“, až jsme se dostali na samotný Velký Lopeník. Ten se nachází na hranicích se Slovenskem, v Bílých Karpatech.

- Hory vznikly díky vyvrásnění z mořských sedimentů.
- Jedná se o flyšové pohoří, převažují pískovce, slepence a jílovce. V reliéfu jsou i velmi odolné vápence.
- Bílé Karpaty se stejně jako naše republika nacházejí v mírném podnebném pásu. Počasí tohoto dne bylo slunečné, velmi teplé. Skoro žádné mraky.
- Nacházíme se v povodí řeky Moravy, ta se vlévá do Dunaje.
- V oblasti Bílých Karpat je obvyklý javor, dub a jasan, v části, jíž jsme procházeli, bylo ale k vidění i mnoho smrků, jejichž vlivem se překyseluje půda. Převládají zde listnaté, hlavně bukové lesy. Zaručen je také výskyt našich plazů, kteří nejsou až tak k vidění – ještěrky (živorodá, obecná), slepýš (křehký), užovky (podplamatá, obojková, hladká) a zmije (obecná.)

Skvělé je to, že jsem se mohla trochu provětrat a projít si pěknou krajinou za slunečného dne. Ovšem po túře mě bolí nohy dodnes.

Adéla Bejdová,
IX. třída

Den dětí v ZŠ

Konec školního roku se kvapem blíží a děti se ho snaží dokončit co nejzdařileji. Období posledních písemek a zkoušení jsme se snažili dětem zpříjemnit zábavným dopolednem, kterým jsme oslavili Den dětí. O úvodní taneční vystoupení se postaraly děti ze školní družiny.

Pak za pomoci deváťáků všechny děti v družstvech obcházely různá stanoviště, kde si dokazovaly svou zdatnost a pohotové reakce. Běh s barelem plným vody, slalom se zahradním kolečkem nebo hod pěnovými šipkami do dálky vyvolaly u dětí hodně smíchu, ale i snahy být co nejúspěšnější. Vše přeci jenom není tak lehké, jak někdy vypadá.

Společné cvičení s padákem nebo foukaný stolní tenis ukázaly, že děti spolu umí komunikovat, a když je potřeba, ukáže se i síla kolektivu. Rohatecké děti jsou ve škole na projektové dny a vyučování zpestřené novými metodami zvyklé, a umí je využívat i v praktickém životě. A to je nejdůležitější, co si mohou ze školy odnést – využívat znalosti v praxi.

A co by to bylo za Den dětí bez sladkostí. Děti dostaly drobné cukrovinky a rozpálené páteční dopoledne jim osvěžil starosta obce Jara Adamec, který všem dětem koupil zmrzlinové kornouty – DĚKUJEME!

Kolektiv učitelů ZŠ a MŠ Rohatec

Projektový den 2018

Jako každé jaro za několik posledních let se u nás ve škole, 23. května, pořádal již 11. ročník Projektový den aneb Matematika trochu jinak. Účastnili se jej jak žáci základní školy, tak děti z mateřské školy. Nachystali jsme pro ně stanoviště s tématikou různých oblastí výuky – od matematických a přírodovědných, až po jazyky a historii.

Děti z mateřské školy poskládaly raketu podle počtu teček na jejích částech, které patřily k sobě, oblékly panáčka do všech různých kombinací oblečků, složily si pohlednici podle políček, které k sobě patří podle počtu různých značek, vytvářely vlastní příklady s kuličkami a počítadly a snažily se rozpoznat, ve kterém řádku a sloupci se nachází dané ovoce.

Mezi nejoblíbenější aktivity patřily kuličky, pohlednice a panáčci, nejobtížnější jim zase připadaly mřížky s ovocem.

Kromě aktivit pro předškoláky bylo na projektovém dni připraveno ještě dalších dvaadvacet matematických aktivit pro žáky základní školy. Mezi nimi byly například deskové hry Abakus, Ubongo, Farmář, Ligretto crazy nebo Logik. Pro menší děti – skládání obrázků podle násobků, stříhání pohlednic – pohlednice přes hlavu, Lucasova úloha, stavby z kostek – pohled shora, zepředu a z boku, 3d Piškvorky, Double, odhadování délek, množství a objemů, Sudoku, římské číslice – Abakus, modelování těles, zajímavé úlohy s čísly, které tvoří obrazce a mnoho dalších.

Žáci osmé třídy pracovali na prezen-

taci v odborné učebně informatiky k výročím rok 1918, 1938, 1948, 1968. Další zajímavá aktivita bylo mikroskopování jak krystalů soli, tak drobných vodních živočichů.

Všechny děti si aktivity moc užily a den jim rychle utekl a než se nadály, už byl čas na oběd. Na závěr dostaly sladkou odměnu od Spolku rodičů a přátel školy, za což děkujeme. V roli učitelů bylo 48 žáků, z toho 13 studentů středních škol (bývalí žáci školy).

Projektu se účastnily z Pedagogické fakulty z katedry matematiky RNDr. Martina Uhlířová Ph.D. a z katedry předškolní pedagogiky Mgr. Dominika Provázková - Stolinská Ph.D., kterým se projektový den velmi líbil a obdivovaly žáky a studenty v rolích učitelů, jejich samostatnost, přístup ke každému žáku a určité pedagogické schopnosti. Na závěr navštívily mateřskou školu. Prošly si jednotlivé třídy, zahradu a sledovaly práci a organizaci dětí tří tříd, které na ní trávily čas před obědem. Byly překvapeny vybaveností jednotlivých zákoutí zahrady. Před odjezdem byla tato návštěva přijata starostou obce Ing. Jarmilem Adamcem.

Tento den měl nabitý program a mnoho rozmanitých aktivit, myslíme, že se rozhodně nikdo nenudil, a užil si to stejně jako my.

Adéla Bejdová,
Gabriela Vičarová,
žákyně 9. třídy

Co je nového v mateřské škole

Děti z naší mateřské školy prožily před koncem školního roku plno zajímavých a zábavných dnů.

Koncem měsíce dubna jsme pro děti připravili veselý program na Den čarodějnic. Děti přišly od rána v krásných kostýmech, výjimkou nebyly ani paní učitelky. V květnu proběhl Den otevřených dveří společně se zápisem dětí do nového školního roku. Děti si se svými rodiči mohly prohlédnout prostory mateřské školy, třídy a školní zahradu.

Nezapomněli jsme ani na maminky našich dětí. U příležitosti jejich svátku jsme naplánovali vycházku v přírodě společně s maminkami a dětmi. I když nám na zahájení nepřálo počasí, akce se vydařila a maminky dostaly ještě krásné dárečky od svých dětí.

Blíží se letní měsíce a děti ze všech tříd už mají zážitky z výletů do Kněždubu, Lednice a Skanzenu Strážnice. Ještě je čeká Den dětí s programem pod názvem Cesta kolem světa, poučný ekologický program v přírodě na téma Obojživelníci, a nakonec se rozloučíme s našimi předškoláky na OÚ v Rohatci, kde proběhne slavnostní pasování na žáky 1. třídy.

Budoucím prvňáčkům i ostatním dětem přejeme krásné, slunečné a odpočinkové prázdniny se svými rodiči.

Kolektiv učitelek MŠ

Život ve školní družině

Konečně dlouhá zima ustoupila a na nás začalo vykukovat sluníčko. Snad každému se ve tváři objevil úsměv a mezi dětmi tomu nebylo jinak. Jako každý rok, i letos nás čekal velký úkol, a to vyrobit strašidelnou čarodějnici na akci Pálení čarodějnic, kterou pořádal spolek SRPŠ. Dětem se velmi povedla a byla ji škoda i upálit.

Nezapomněli jsme ani na své maminky, a proto jsme už od března začali pečlivě nacvičovat svá taneční vystoupení a vyrábět dárečky pro ně. Naši píli a snahu jsme si ověřili na předpremiéře, na Květinovém bále. Děvčátka ze školní družiny tam předvedla street dance na Uptown funk a píseň Pátá. Na Den matek se k dívkám přidali i chlapci. Družina starších dětí (2. - 4. třída) vystoupila se svým tanečním pásmem Pátá a Piráti z Karibiku, oddělení dětí mladších (1. - 2. třída) předvedlo street dance a Pomádu. Jelikož děti byly úžasné, zasloužily si odměnu v podobě výborné zmrzliny v místní kavárně Rokava. Ještě větším dárkem pro ně bude výlet, na který pojedeme v červnu do nově otevřeného 3D bludiště v Hodoníně. Naši píli a snahu jsme také předvedli dětem ze základní školy na Dni dětí.

A i když nám nacvičování zabralo spoustu času, věnovali jsme se i výzdobě našich družin. Vznikla nádherná památeční tabla dětí na téma „Vyplouváme směr prázdniny“.

Jménem dětí a vychovatelek školní družiny chceme všem popřát slunečné prázdniny s kupou zážitků a zajímavých dobrodružství.

Vychovatelky školní družiny

KULTURA

Střípky z knihovny

Událo se

V dubnu přišly na návštěvu do knihovny děti z mateřské školy, tentokrát ze třídy Motýlků a Sluníček. Děkujeme za milou návštěvu a už se těšíme na příště.

12. dubna nás navštívilo Dětské kočovné divadlo Kyjov, které uvedlo pro děti i rodiče milou pohádkovou operku složenou ze tří pohádek Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Neposlušná kůzlátka a O zvířátkách a loupežnících. Děti si mohou tyto pohádky v knihovně půjčit i v knižní podobě a společně s rodiči přečíst. Všem děkujeme za účast na tomto veselém představení.

Na besedu s žáky 8. a 9. ročníku přijela autorka Ivona Březinová, která svým zábavným vyprávěním o sobě, o životě, o tom, jak se dostala k psaní i o tom, proč a o čem píše, o vážných věcech i těch nevážných, strhla pozornost a své posluchače neskrytě zaujala. Děkujeme všem za návštěvu knihovny a příjemně strávené poledne.

Žítkovské čarováni s Jiřím Jilíkem, za hudebního doprovodu Gajdošů z Kopanic, bylo nezapomenutelným zážitkem pro všechny, kteří přišli 24. dubna do kulturního domu. Poutavé vyprávění o našich předcích a jejich životě, zejména o pravdivém

příběhu žítkovské bohyně paní Irmy, ve stopách lidové magie v Bílých Karpatech, se rozvinulo v zajímavou debatu, která neměla konce… Děkujeme všem za toto hezké setkání a krásně strávený večer. Pan Jilík si dovoluje upozornit zájemce, že již vyšla zmiňovaná kniha ZAPOMENUTÉ PŘÍBĚHY SLOVÁCKÉHO DOLŇÁCKA.

V květnu přišly na svou první společnou návštěvu knihovny se svou paní učitelkou děti z první třídy, kde se seznámily s knížkami pro první čtení a také se dověděly, jak se stát čtenářem a jak to vlastně všechno v knihovně probíhá...

V úterý 4. června byl sváteční den pro všechny prvňáčky, kteří splnili podmínky prokázáním čtenářského umění a byli slavnostně opravdovým mečem pasováni na čtenáře. Na památku si každý odnesl pasovací dekret a knížku od Evelíny Koubové Bráchova bota, která vyšla za podpory SKIP ČR z projektu Knížka pro prvňáčka – Už jsem čtenář.

Co jsme pro vás připravili

Ve čtvrtek 14. června 2018 v 17.00 hodin srdečně zveme všechny příznivce divadla, pohádek a bájí, malé i velké, na pohádku Čarovný bubínek. Pohádku na motivy indiánské báje nám zahraje divadelní soubor SVATOPLUK z Hodonína. Těšíme se na další společné setkání všech generací.

Výměnný fond - k dispozici jsou nově dodané knihy z výměnného souboru regionálního oddělení MěK Hodonín.

Těšíme se na vás v knihovně i o prázdninách:

úterý a čtvrtek 8.00 – 11.00, 12.00 – 17.00 hodin

ZAVŘENO 23. – 27. 7. a 20. – 24. 8. 2018

Jana Charvátová

Mamičce

Mamičko, mamko, řekněte nám,
jak utřít slzičky z očí vám.
Křídla nám narůstly, do světa letíme
v dálce své nové domovy vidíme.

Nové hnízdo své chceme v životě nalézti,
zpod vašich křídel nechceme vylézti.
Dlůho jste nás pod srdcem měla
obě spolu harmonicky pěla.

A když jsme vám do očí poprvé pohlédly,
dobrů mamičku jsme v nich zahlédly.
I když vás trápí nemoc vaše,
ani zlá choroba nerozdělí srdce naše.

Možná už vrásky máte, vaše pleť není jasná,
v našich vzpomínkách jste však krásná!
Děkujeme vám, že můžete naší mamičkou býti,
lebo bez vás bychom tu nemohli žíti.

Mamince na Den matek
složila Vendula Sakmarová

Výstava výtvarných prací v rohateckém muzeu

V neděli 27. května skončila výstava obrazů a kreseb dvou mladých umělkyň, Rohatčanky Eriky Zychové a její kamarádky z Žeravin, Markéty Žochové. I když obě jsou studentkami II. ročníku Střední školy ve Strážnici, jejich kresby prokazují, že oslovení mladé umělkyně jim právem náleží. Výstavu navštívilo více než 200 návštěvníků a každý z nich vyjadřoval velké uspokojení i překvapení nad tím, jak mladé umělkyně krásně kreslí.

Svědčí o tom i hezké zápisy v pamětní knize. Jsou od občanů Rohatce i hostů z okolí, dětí, mládeže, dospělých i seniorů. Ze zápisů možno citovat dva:

- Umění a mládí je potřeba podporovat. Hodně štěstí oběma. Moc krásné.
- Bolo to úžasné, je to velká inšpirácia, keď vidím, ako by ma to vedelo posunúť ďalej. Ďakujem, velký zážitok.

Při pohledu na fotografie na barevné stránce upoutá pozornost pohled pod nitěnými obrazy. Svědčí to o tom, že krása a umění má v Rohatci pokračovatele i budoucnost.

Autorky výtvarných prací o sobě říkají, jak mají svou tvorbu rády a jak se těší ze svých úspěchů i další práce.

Erika Zychová

Je mi 17 let a kreslení jsem se začala věnovat ve 12 letech. Kreslila jsem postavičky z animovaného seriálu Simpsonovi a od toho jsem se odvíjela. Oblíbila jsem si portréty. Kreslím a maluji obličeje, protože jsem fascinovaná tím, když má člověk drama ve tváři. Jako malá jsem nejevila zájem o malování, byla jsem podprůměrná a necítila jsem to, co cítím dnes, když držím pero či tužku v ruce.

Ve dvanácti se ve mně něco zlomilo, předtím jsem chodila čtyři roky na housle. Poslední rok se silným odporem, a tehdy jsem začala místo houslí milovat kreslení. Když člověk něco stvoří a má to pro něj osobní hodnotu, to je pro mě úspěch. Ten můj úspěch mi dává další cíle a rozvíjí moji fantazii a kreativitu, a tak nějak otevírá oči. Se stále rostoucími schopnostmi se stávám silnější a lepší v tom, co dělám. I když jsem silně dekadentní.

Markéta Žochová

Je mi 17 let. Kreslení jsem se věnovala už odmalička, asi kolem šestého roku. Kreslila jsem hlavně různá zvířata a postupem času jsem se zdokonalovala. Teď mě baví kreslit portréty, ale nejvíce mě baví malba přírody. Toto tvoření mě bavilo, už když jsem začínala a baví mě dodnes. Pocit, že jsem dokončila něco, co jsem si ani nedokázala představit, že zvládnu, je k nezaplacení.

Kromě kresby a malby mě poslední dva roky baví focení. Dříve jsem fotila jenom přírodu, rostlinky a zvířata, ale poslední čtyři měsíce mě zcela pohltilo focení portrétů. Už to není jako dřív, teď se snažím každou fotkou předat určitou emoci.

Mladým umělkyním přejeme hodně nadšení, elánu a radosti z výtvarných činností do dalších let a možná jsme výsledky jejich práce nevystavovali naposled. Kulturně muzejní komise je ráda, že mohla prezentovat mladé umělkyně a určitě nejsou poslední. Již teď už víme, že se můžete těšit na další výstavu místních mladých umělců.

Kulturně muzejní komise

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Van Goghův obraz „Ženy opravující sítě v dunách“ byl před pár dny vydražen za více než sedm milionů eur. Jednalo se o rané dílo autora z roku 1882.

Ve Vídni je výstava Keith Haringa v galerii Albertina. Tento umělec street-artu své graffiti ze začátku maloval jen bílou křídou. Pomaloval třeba newyorské metro či berlínskou zeď.

Film Tiché místo je velmi zajímavé drama vymykající se běžným filmům. Postapokalyptický svět, kde si vás děj uchopí na každou sekundu. Životu nebezpečné krvelačné entity jsou všudypřítomné a reagují jen na zvuk. Kdo nechce přijít o svůj život, musí být zticha.

V Brně se protestovalo proti divadelní hře. V Huse na provázku hrál hostující zahraniční soubor hru Naše násilí. Někomu vadila scéna Ježíše a muslimky, jiným zase partička s hlavami vyholených boxerů a fotbalových vandalů. Ti si říkají „Slušní lidé“ a v průběhu hry neslušně vstoupili na pódium a zabránili svými hranatými těly hercům v hraní. To, myslím, bylo hodně přes čáru. Zvlášť když si z toho udělali PR před volbami, kam chtějí kandidovat.

Stanislav Zela

FESTIVAL DNY KULTURY na Baťově kanálu

IV. ročník

5. a 6. července 2018 — **Přístav Výklopník Sudoměřice 15:00 hod.**

CYRILOMETODĚJSKÉ TÁBOŘENÍ POD VÝKLOPNÍKEM

hudební večery v přístavu s folk a country kapelou (5. 7. ELDORADO, 6. 7. ŠTĚPNICA BAND), možnost stanování na ostrovech, místní grilované speciality.

7. července 2018 — **Přístaviště U Jezu Hodonín 20:00 hod.**

DIVADLO NA VODĚ

divadelní komedie s názvem Totálně šťastní v podání Divadla Meteora.

27. července 2018 — **Přístav Rohatec 20:00 hod.**

DIVADLO NA VODĚ

divadelní komedie s názvem Mýdlo v podání Divadla Meteora.

28. července 2018 — **Přístav Veselí nad Moravou 19:00 hod.**

RYTMUS NA BAŤÁKU

bubenická show RITMO FACTORY, hudební vystoupení skupiny SEKEC.

3. srpna 2018 — **Přístav Strážnice 18:00 hod.**

SRPNOVÉ ČERVÁNKY V PŘÍSTAVU

v duchu „Benátské noci" se můžete těšit na plavby v osvětlených loďkách po Baťově kanále, pro děti připravena pohádka Divadla Koráb a tvořivé dílničky, k tanci a poslechu zahraje výběr mladých talentů a BIG BANDu ZUŠ Veselí nad Moravou.

11. srpna 2018 — **Přístav Výklopník Sudoměřice 15:00 hod.**

KARNEVAL POD VÝKLOPNÍKEM

zábavná akce pro děti v přístavu pod Výklopníkem, soutěže, tombola.

17. srpna 2018 — **Přístaviště U Jezu Hodonín 18:00 hod.**

LÉTO U JEZU

program pro děti, koncert skupiny HUMÉNEČKO, plavby lodí a další doprovodný program.

24. srpna 2018 — **Přístav Petrov 18:00 hod.**

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

zábavná akce v přístavu na ukončení prázdnin, letní diskotéka a další doprovodný program.

31. srpna 2018 — **Přístav Rohatec 18:00 hod.**

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

zábava pro celou rodinu, hudební vystoupení skupiny JAMA, doprovodný program pro děti (skákací hrad, malování na obličej a další).

15. září 2018 — **Přístav Výklopník Sudoměřice 15:00 hod.**

DÝŇOHRANÍ

zábavné odpoledne v přístavu, hry pro děti, vyřezávání dýní, vybírání a sušení dýňových semínek, hudební doprovod akce zajišťuje ŠTĚPNICA BAND.

Festival se uskuteční v rámci projektu **Kulturní léto na Baťově kanálu 2018** za finanční podpory Jihomoravského kraje.

Na všechny akce vstup zdarma

Jihomoravský kraj

BAŤŮV KANÁL 1938 - 2018

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Pod toskánským sluncem v krásném opojení

Tak, jako ve známém filmu, i na vlastní oči člověk zákonitě podlehne kráse středoitalské oblasti mezi Florencií a Assisi. Nádherné místo, sluncem prohřátý kraj pinií, cypřišů a výborného vína. V době mé návštěvy v květnu i červeně vlčích máků propletených zelení trav na zvlněných lukách a polích. Malebné fotogenické scenérie si samy zraky obdivovatelů přitáhnou a nasytí. Nebudou je chtít pustit, a když k tomu dojde, obvykle nedaleko za další serpentinou na cestě, si vás podmaní znovu. Budou si hrát. Začnou s cloumáním těl v pohybu sem a tam za ještě lepším výhledem. Jestli je co a koho naplnit krásou, tak je člověk vítán na hostině. Pokorně se podrobí zkoušce, kde každý má své místo. Pozorovatel, pozorovaný a děj samotný, odehrávající se v přítomném okamžiku. Gastronomie je pak už jen další úžasnou nadstavbou. Olivový olej nakapaný na kouscích nakrájeného čerstvého chleba v misce nebo ošatce. Domácí těstoviny s pestem, voda a purpurové Chianti ve sklenici na štíhlé stopce si své obdivovatele najdou rychle. Vinice, obtěžkány sladkou a zelenou nádherou. Ukrojit si koláče z toskánského nezapomnění jde docela snadno. Vůní nestrádající káva v malém šálku. Nejen ovčí sýry, klouzající ve svých hoblinkách po křupavé bagetě. Malířova paleta barev bledne v krámku se zeleninou a ovocem. Uzeniny se sýry vtáhnou nosní chřípí přímo k místu určení. V parku na trávě malá skupinka cvičí jógové ásany. Ty tělu ulehčí a posunou ho v následné relaxaci duchem i pohledem na azurové vodní plochy. Renesanční kamenné domy a věže nás zahanbují ve své staletí pokryté a trvající kontinuitě. My jsme si krajinný ráz socialistickou výstavbou nenávratně zničili.

Když slavný toskánský básník a spisovatel Dante Alighieri psal ve čtrnáctém století Božskou komedii, zakomponoval tam peklo, očistec a ráj. Po Itálii a Francii své verše věnuje i českým zemím. Shrnout středověké vědění a identifikovat člověka své doby v jeho postojích zvládnul dokonale. Jeho myšlenka cesty člověka z nepravosti k poznání Boha a životních hodnot je nadčasová. Da Vinciho socha koně mohla trumfnout tu na pražském Vítkově. Bronz se v době války hodí více na děla vojáků, kteří jsou připraveni rozbít i jeho hliněný model. Jeho kopie na plácku v malebném Montepulcianu dává poznat původní zamýšlenou velikost již z dálky. Renesanční polidštění a návrat k antice není jen vavřínový věnec na hlavě Danteho. Jsou to i Mona Lisa, Boticelli, Rafael a David Michelangela i s jeho sousoším Piety. Donatelo s Tizianem se k předchozím rádi přidávají.

I přes mnoho nenávratně zničených uměleckých skvostů jich nám zůstalo tolik, co jsme schopni pojmout a vložit se do doby rozkvětu umění a vědy. Rámec tomu přidá místní krajina a není člověka, který by se nechytil na nahozenou udičku s poukázkou na rozšířené vnímání krásy lidské a Boží provenience. Jezdit často do Toskánska zvolávám s poděkováním po větru a se slunečními louči směrem na jih.

Stanislav Zela

SPOLKY

Seniorské ohlédnutí

Čas plyne a nezastaví se. Nevlídně začínající jaro se už v květnu proměnilo v léto a přineslo horké dny. Žel počasí se poručit nedá, a tak jej musíme brát takové, jaké je a přizpůsobit se.

Když se ještě poohlédneme za dubnem, vzpomeneme si na přednášku pana šéfredaktora Stanislava Zely, která se uskutečnila 9. dubna v naší klubovně na staré škole. Sešlo se nás nad obyčej hodně, museli jsme si i půjčovat židle ze sousední místnosti. Předsedkyně paní Anna Davidová po zahájení přivítala mezi námi pana šéfredaktora Zelu a ten nám velmi poutavě a barvitě popisoval zážitky ze svých cest po Ekvádoru a Amazonii, o životě a zvycích tamních indiánů i o svých skutečně nevšedních prožitcích. Nechyběly samozřejmě snímky z těchto cest, které nás velmi zaujaly. Pan Zela zodpověděl i všechny dotazy účastníků přednášky a ti odcházeli obohaceni o nové, někdy až neuvěřitelné poznatky.

V pátek 27. dubna jsme se vypravili za kulturou do Slováckého divadla v Uherském Hradišti, kde jsme zhlédli komedii „Nájemníci". Tato satirická komedie se týkala zneužívání sociálních dávek, kdy hlavní hrdince získal podvodem a nevěděl si pak rady co dál. Dostal se do zapeklitých situací, ze kterých se snažil (zase podvodně) „vybruslit". Velmi jsme se při tom pobavili, nasmáli a ocenili velkým potleskem perfektní výkony vesměs mladých herců.

V pondělí 7. května jsme, jako každoročně navštívili květinovou výstavu Floria Kroměříž spojenou s prodejem, o kterou je stále zájem. A zase nešlo než obdivovat krásu květin a dalších nesčetných i uměleckých výtvorů českých rukou a různého zboží, i ochutnat nabízené dobroty. Během prohlídky jsme se mohli zaposlouchat do krásných písniček Dua Jamahy, které mnozí známe ze Šlágru.

A již 11. května jsme se sešli v našem kulturním domě na oslavě Dne matek. Pěknou básničkou tradičně zahájila slavnostní večer místopředsedkyně paní Anna Kolofíková. Předsedkyně paní Anna Davidová všechny přivítala, i našeho milého hosta starostu Adamce. Pak nám oslavu svým vystoupením zpestřilo sedm mladinkých gymnastek z Hodonína. Ty nám předvedly v rytmu pohádkových písniček v krásných oblečcích neuvěřitelně kreativní vystoupení, až se nám chvílemi tajil dech. Za to sklidily obrovský aplaus. Byly prostě úžasné a vůbec se nelze divit, že za své výkony již obdržely řadu ocenění. Všechny přítomné ženy byly také k svému svátku obdarovány od přítomných mužů milými, ručně zhotovenými bílými košíčky, zdobenými červenými mašličkami, což nás potěšilo. Celým příjemným večerem vyhrávali a zpívali manželé Grufíkovi z Vacenovic a my jsme si zazpívali s nimi.

Poslední květnovou akcí byl zájezd do Buchlovic. Tam nás milá průvodkyně provedla krásným zámkem a seznámila s jeho zajímavou historií. V zahradě jsme viděli krásné květinové záhony, kde převládaly fuchsie. Pak jsme pokračovali do Uherského Hradiště do Galerie na výstavu krásných obrazů známého malíře Joži Úprky. Další zastávkou byly Kunovice, letiště s přehlídkou letadel, která zaujala hlavně přítomné muže. Hezký den s letním počasím jsme zakončili posezením s osvěžením v Petrově v přístavu Baťova kanálu.

Všem rohateckým občanům, a hlavně dětem, nyní přejeme pěkné prožití letních měsíců a my, senioři, se snad v srpnu povozíme po naší Moravě (pokud v ní bude dost vody).

Za Klub důchodců Rohatec, z.s.
Marie Nováková

Mladí hasiči v nejtvrdší disciplíně

V rámci oslav stého výročí našeho státu a festivalu Re:publika se v sobotu 2. června 2018 konal na brněnském výstavišti závod TFA mladých hasičů. Dle vzoru svých dospělých kolegů i zde závodníci museli zdolat celkem 10 disciplín, např. smotání dvou hadic, třicet úderů kladivem v Hammerboxu, přenesení dvacetikilogramové figuríny, přeskočení 150 cm bariéry, postavení žebříku, přenos závaží a nakonec vyběhnutí 60 schodů do druhého podlaží. Rohatecké barvy reprezentovalo 10 mladých hasičů. A výsledky jsou výborné. V kategorii A jsme brali přední místa, když zvítězila Lucie Skořepová před druhou rohateckou hasičkou Jolankou Jurečkovou. V chlapecké kategorii B se na 4. příčce umístil Ondřej Horňáček, na 7. místě Martin Svrček, na 10. místě Lukáš Mlčoch. V nejvíce zaplněné kategorii D – starší kluci, bral skvělé bronzové umístění Dominik Polach, 10. místo pak Michal Skořepa. Všem zúčastněným závodníkům patří velký obdiv za odvahu, vytrvalost a především skvělé výsledky v této těžké disciplíně.

Vedoucí mladých hasičů

Dětský den s rohateckými myslivci

Když se něco stává tradicí, je to dobrým znamením. Pokud je to navíc prospěšné, a ještě i výchovné, pak je radost takovou akci pořádat. Dětský den takovou aktivitou určitě je. Alespoň my, členové rohateckého mysliveckého spolku, jsme o tom přesvědčeni.

Letošní dětský den proběhl v sobotu 2. června v areálu myslivny V cihelnách. Dětských účastníků bylo více než 50, tedy více než předchozí léta, a všem se u nás moc líbilo.

Děti absolvovaly přírodovědnou sazku, kreslily obrázky, vyráběly zvířátka z papíru, nebo soutěžily v několika pohybových disciplínách. Spolek Dúbek si tentokrát připravil poznávací test našich obojživelníků a dalších obyvatel vodní říše.

Ti, co vloni vyrobili a vyvěsili ptačí budky, se mohli dozvědět, co se právě děje v jejich stavbě. Všechny ptačí budky jsou obsazené ptačími nájemníky.

Kdo měl hlad, opekl si špekáček, kdo měl chuť na něco sladkého, otevřel si dárkový balíček, který všichni soutěžící za odměnu dostali.

Chceme tímto poděkovat obecnímu úřadu a všem ostatním, co tuto dobrou věc podpořili.

Už teď se těšíme na další dětský den na naší myslivně.

Vladimír Jašek a Miroslav Kývala
Foto: Jan Švanyga

Jarní aktivity Spolku zdravotně postižených občanů

V titulku tohoto článku mám napsáno „Jarní aktivity“, ale podle teploměru se již v dubnu jednalo spíše o letní aktivity. Ale po pořádku. Sedmého dubna jsme se zúčastnili akce „Ukliďme si Rohatec“. Touto účastí jsme chtěli přispět dle svých sil ke zkrášlení naší obce. V dubnu si také mohli naši členové vybírat masáže, kterými si zmírňují různé zdravotní obtíže. Sedmnáctého dubna jsme navštívili koncert skupiny Javory Hany a Petra Ulrychových ve strážnickém domě kultury. Výkony obou protagonistů i jejich doprovodu, manželů Štruncových, byly bezchybné a na vysoké umělecké úrovni. Naše očekávání nezklamal ani výběr repertoáru, který se skládal, jak ze skladeb starších, který v nás pamětnících vyvolal vzpomínky na mládí, tak ze skladeb nových, o které není u této skupiny nouze. Všichni jsme byli tímto koncertem nadšeni a nikomu z nás se nechtělo po takovémto úžasném uměleckém zážitku jet domů. Další na programu v dubnu byla návštěva termálního koupaliště v Pasohlávkách, kde jsme si jako obvykle nahřáli svá bolavá záda a končetiny, ale nejen to, tamní termální voda léčí také dermatologické problémy. Počasí nám přálo, byl krásný, téměř letní den, takže jsme využívali i venkovních bazénů.

Květen jsme zahájili Májovým večírkem. Sešli jsme se opět v hojném počtu v našem kulturním domě. V rámci tohoto večírku si připomínáme i Den matek. Přítomné ženy jsme proto obdarovali malým dárkem a popřáli jsme písničkou a básničkou. Potěšilo je také přání od přítomného starosty obce Ing. Jarmila Adamce Ph.D., který tradičně přidal k přání také krásnou básničku. Následně jsme měli možnost zaposlouchat se do filmových a muzikálových melodií junior orchestru JR Band z Ratíškovic, pod vedením paní Jarmily Rybové a pana Josefa Příkaského. Tento dětský orchestr předvedl vynikající výkony, jak orchestrálními skladbami, tak i při zpívaných písních. Příjemná nálada, kterou vytvořili, se přenesla i na přítomné v sále a téměř všichni si s nimi zpívali známé melodie. Odměněni byli dlouhým aplausem. Milým zakončením byl i přídavek několika skladeb z dechovkového žánru. V rámci gratulací ke Dni matek si připravila Venda Sakmarová spolu s Petrem Križalkovičem, kteří jsou členy sboru AVE při Arcibiskupském gymnasiu v Kroměříži, krátké pásmo písniček a báseň. Jejich vystoupení maminky, ale nejen je, velmi potěšilo. Také oni byli odměněni velkým potleskem. Večírek jsme po tak krásném programu zakončili malým občerstvením a při kávě se zákuskem a vínečku jsme ještě nějakou chvilku pobyli v družných rozhovorech. Další květnovou akcí byl jednodenní zájezd do Kroměříže, kde jsme navštívili výstavu Floria. I letos zde měli nádherné aranžmá z květin a to v duchu stého výročí republiky. Nezklamaly nás ani nabídky květin a stromků, kterými jsme opět zaplnili celý úložný prostor v autobuse. V květnu jsme ještě navštívili divadelní představení Don Quijote, které se konalo v KD Strážnice.

V červnu někteří z nás budou relaxovat v Lázních Hodonín. Další turnus této relaxace bude zařazen v září. První pololetí zakončíme 10. června rehabilitačním pobytem 50-ti našich členů v jihočeském Písku. Na závěr přeji všem našim členům i ostatním spoluobčanům příjemně prožité léto a odpočinek na dovolené.

Za SZPO Anna Homolová

Ze života SRPŠ

V pátek 20. dubna se konala již tradiční akce SRPŠ – Slet čarodějnic. Protože nám letos počasí opravdu přálo, sešlo se nás na hřišti u KD asi 300. Děti si mohly zasoutěžit v rozličných disciplínách pod vedením čarodějnic z magického týmu Mgr. Blanky Cmolové, kterým tímto děkuji za jejich vynalézavost a obětavost. Součástí programu bylo upálení čarodějnice, kterou vyrobily děti ze školní družiny, soutěž o nejhezčího čaroděje a čarodějku, skákací hrad a samozřejmě opékání špekáčků.

Svátek matek jsme oslavili 18. května. Na úvod nás děti ze školní družiny potěšily dárkem v podobě krásného vystoupení. Paní vychovatelky odvedly s dětmi obrovský kus práce – Bc. Nicole Marková s dětmi z 1. a 2. třídy nacvičila Street dance a Pomádu, Mgr. Hanka Okáníková se žáky 2., 3. a 4. třídy natrénovala skladbu Pátá a Piráty z Karibiku. Děti byly moc šikovné a sklidily obrovský potlesk. Po vystoupení jsme pro děti připravili tvořivé dílničky, aby mohly svým maminkám vyrobit drobné dárečky. Během akce probíhala soutěž o nejlepší maminčin zákusek, ve které se nejlépe umístily Bc. Renata Luzumová, Bronislava Vaculovičová a Kamila Lichtenberková. Vítězkám blahopřejeme a ostatním zúčastněným děkujeme za jejich příspěvky.

K Mezinárodnímu dni dětí 1. června jsme pro děti přichystali zábavný program spojený se slavnostním vyhlášením výherců soutěže ve sběru papíru a předáváním cen od pana starosty. Největší úspěch u dětských účastníků akce mělo modelování balónků a malování na obličej. Spokojenost a úsměvy dětí byly naší největší odměnou, a přestože jsme tuto akci pořádali poprvé, jsem přesvědčena, že ji můžeme považovat za vydařenou.

Na závěr bych ráda poděkovala členům SRPŠ, kteří vždy ochotně pomáhají organizovat naše akce, dámám ze školní družiny a ze školní jídelny, zaměstnancům obecního úřadu za pomoc při propagaci našich akcí a celé pracovní četě v čele s Jirkou Hostýnkem.

Světlana Holešínská

Jaro v Kynologickém klubu

Z hlediska naší prezentace jako KKR proběhly dvě akce.

Dne 10. 5. 2018 to byla předváděcí akce pro ZŠ a MŠ Rohatec, kde jsme předvedli ve zhuštěné formě ukázky výcviku, dog dancingu, agility a „obran".

Dne 6. 5. 2018 jsme uspořádali na našem cvičáku „Rohatecký koláček", neoficiální závod agility. Jsme rádi, že i druhý ročník proběhl úspěšně.

Poslední květnový týden proběhla v chorvatském Rabacu týdenní dovolená s pejsky, spojená s vodním výcvikem.

Našim členům se dařilo i na výstavách. Briard Josh Badria's Darling s majitelkou Jitkou Novákovou získali na klubové výstavě briardů v Jedovnici titul Klubový vítěz mladých, od francouzského rozhodčího, specialisty na plemeno briard.

Josh úspěšně pokračoval i na výstavách v Chorvatsku, kde během čtyř výstav získal čtyřikrát titul Nejlepší mladý z plemene, třikrát k tomu přidal titul Nejlepší z plemene a jednou titul „Druhý nejlepší ze skupiny FCI I. (BIG2), současně splnil podmínku pro udělení titulu Junior šampion Chorvatska.

Cairn terier Nuummit Honey Eli stejné majitelky, získala svůj první titul Nejlepší z plemene. Fredy Black Fredina Agi, dlouhosrstá kolie, dosáhl v květnu krásného výsledku na mezinárodní výstavě v Praze, kde zvítězil v silné konkurenci ve třídě šampionů a zároveň splnil podmínky pro udělení titulu Grand šampion ČR.

V Chorvatsku pak získal na čtyřech výstavách potřebné výsledky a splnil podmínky pro udělení titulu Grand šampion Chorvatska. Krásně se předvedl i Deann Gold Fredina Agi, když ve Varaždinu po-

prvé porazil svého „bráchu“ Grand šampiona Fredyho!

Malorská doga Umberto Snug (Don) - našeho člena Filipa Lima - získal na třech výstavách třikrát titul Nejlepší mladý a Nejlepší z plemene a současně splnil podmínky pro udělení titulu Junior šampion Chorvatska.

Naši úspěšnou sbírku doplnil Stanislav Sobek se svým německým ovčákem Azorem („Diamond De LUXE“), když získali na své první výstavě hned titul Nejlepší mladý a Nejlepší z plemene!

Za Kynologický klub Rohatec
Vlasta Lužová

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

po dvou měsících k vám opět přicházíme s mysliveckým okénkem. Tentokrát v době, kdy jaro se nechává předbíhat létem a všem je nám dost teplo. Dle slibu z minulého okénka přinášíme pár informací o našich dravcích.

Vstupujeme do ptačí říše, neboť dravci se označují ptáci živící se lovem. Jedním ze znaků dravců je velká rozmanitost jejich způsobu lovu. Lov v letu, lov při chůzi, vyhledávání mršin, odebírání kořisti jiným dravcům nebo nálety z velkých výšek.

Hnízdí na stromech, na skalách, v dutinách ale i na zemi. V partnerských vztazích jsou vyznavači celoživotního, ale i jednoročního vztahu, věrnosti ale i záletnictví. Jak jsme uvedli, rozmanitost je pro dravce typická.

Spojovacím a výrazným znakem je silný zobák a maso jako potrava. Dravci upoutají člověka svou silou a obratností. Už v dávných dobách byli symbolem vládnoucí třídy, zejména orel byl po staletí představitelem moci. V orientálních kulturách byli nedotknutelnými supi. Dlouhou historii má také používání dravců při lovu, tzv. sokolnictví.

Zajímavé je u dravců i to, že samice jsou většinou větší a silnější než samci.

Vyjmenovat všechny nebude možné, ale zkusíme alespoň některé z našeho okolí.

Káně lesní je náš nejběžnější dravec. Má široká křídla a krátký zobák, tzv. rýdovák. Potravu vyhledává kroužením ve výškách. Ve zbarvení převládá hnědá barva. Podobná, ale světlejší, je káně rousná.

Motáci (moták pochop, moták pilich a moták lužní) mají štíhlé tělo s dlouhými úzkými křídly. Kořist získávají lovem na zemi nebo na vodě. Samci motáka lužního i motáka pilicha jsou šedé barvy, samice hnědé.

Poštolka obecná je rezavě hnědá s dlouhým zobákem. Je o něco větší než holub, má úzká špičatá křídla. Vyskytuje se na celém území ČR. Na jižní Moravě můžete potkat na tahu i poštolku jižní.

Sokol stěhovavý patří k dravcům nejvzácnějším. Loví pouze v letu, prudkým svislým úderem.

Jestřáb lesní žije v lesích všech typů od nížin až do hor. Samice je větší, váží asi 1.200 g, samec pak maximálně 800 g. Jeho lovecký rajón má až několik tisíc hektarů.

Orel královský a orel mořský jsou majestátní dravci s rozpětím křídel až 240 cm. Nejsou v ČR úplně běžní, ale můžete je zpozorovat i v našem regionu.

Tak pozorně procházejte krajinou a pozorujte oblohu, můžete zde spatřit některého z popisovaných dravců a k tomu obdivovat vše, co příroda kolem nás nabízí.

Mějte se hezky
Vladimír Jašek a Miroslav Kývala
Foto: Karel Šimeček

SPORT

Rohatec figuruje na mapě rekordního oběhu republiky

Je neděle 20. května odpoledne a já, ač mám v nohách dva víkendové závody, vyrážím autem do Sudoměřic. Tam parkuji auto, přehazuji na záda batůžek s vodou a po písčité cyklostezce vyrážím pomalým tempem směr Mlýnky. Proč? Mám se tam připojit k člověku, pro nějž by moje dva víkendové závody byly jednohubkou. Liberečan Jirka Kadeřábek se před časem rozhodl splnit si klukovský sen. V neděli 29. dubna vyrazil ze svého rodiště k první etapě 2500 kilometrů dlouhé výzvy. Celkem za padesát dnů hodlá uběhnout 50 maratonů, rozdělených vždy do dopolední a odpolední etapy. Zpět do Liberce by měl podle plánů dorazit v pondělí 18. června. Chci mu být alespoň na pár kilometrech jeho trasy společníkem.

Do Rohatce se přiřítil z Bílých Karpat, když měl v nohách zhruba 1000 kilometrů v kopcích Krkonoš, Orlických hor, Jeseníků a Beskyd. „Vybíhal jsem ráno z Kubíkova vrchu. Cesta to nebyla snadná a rosa na trávě, která zde rostla skoro do pasu, mě dokonale zmáčela. Opět jsem tahal za ruční brzdu, jelikož kaluže zde byly spíše pro skokany do dálky, než pro amatérského běžce, a ta trasa byla trochu jak stezka odvahy. Tolik zvířecích zvuků najednou jsem už dlouho neslyšel," popisoval do svého deníku dojmy z putování po Bílých Karpatech Jirka Kadeřábek.

Místní roviny mu tak přišly náramně vhod. Potkali jsme se kousek před přehradou na Mlýnkách a vyrazili spolu zpět k Sudoměřicím a přes Výklopník a skalický přístav do Rohatce, kde nocoval ve stanu. Obdivoval jsem jeho elán, tisíc kilometrů v nohách na něm nebylo znát, byl usměvavý a nadšený z každého detailu na trase. „Z Radějova až po rybník Vanďurák jsem se mohl schovávat ve stínu stromů, a to bylo nad zlato. Když jsem narazil na jediného běžce za ten den, Luďka, mohl jsem při konverzaci s ním zapomenout na ten gril na obloze. Odpočinout jsem si mohl i od kontrolování mapy, jelikož on to tu znal široko daleko. Ještě jsme nabrali můj cyklodoprovod a pak už jsme po zbytek cesty poslouchali Luďkovo nadšené vyprávění o místní krajině i to, co nás čeká následující den. Uteklo to jako Baťův kanál, který nám dělal společnost cestou do Rohatce. Po rozloučení se v cíli jsme ještě stihli navštívit otevřený obchod s točenou vanilkovou zmrzlinou. No prostě krásná tečka za Karpaty," zhodnotil rohateckou etapu do svého zápisníku Jirka.

V pondělí brzy ráno jsem ho ještě navštívil, jelikož nocovali přímo před naším domem na Rohátce. Přinesl jsem mu vodu a pak už jsem frčel do práce. Škoda, mít odpolední směnu, doprovodil bych jej ještě aspoň kousek v další etapě z Rohatce do Týnce.

Jirka je obdivuhodný borec, na své cestě bojuje dál. V době uzávěrky tohoto čísla zpravodaje měl za sebou pětatřicet etap a pomalu se loučil se Šumavou. Budu mu držet palce, ať svůj sen dotáhne do zdárného konce, a bylo mi ctí mu na šestnácti kilometrech dělat doprovod. Více o jeho počinu lze najít na www.obehrepubliky.com

Luděk Durďák

Rohatecká desítka oslavila jubileum

Těžko uvěřitelné čtvrtstoletí oslavil 8. května tradiční běžecký závod Rohatecká desítka. Populární sportovní akce překračující už několik let hodně zeširoka hranice regionu, se poprvé uskutečnila v červenci 1994. Letošní ročník byl opět z mnoha pohledů rekordní. Je však třeba říct, že rozhodně nejde jen o rekordy. Vidět při závodech i v rámci doprovodného programu nadšená dětská očka, obličeje s úsměvy od ucha k uchu, spokojené běžce vracející se do Rohatce rok co rok a desítky, možná i stovky nadšeně fandících diváků, je nádherný pohled a pocit, jenž předčí všechny rekordy.

Sportovní dopoledne pravidelně zahajují dětské závody. Mezi 257 mládežníky se v hojném počtu představili také místní kluci a holky. Přestože proti dětem z atletických oddílů bývají v nevýhodě, bojovali srdnatě a nikomu z nich nelze upřít snahu a odhodlání. Velká gratulace pak patří všem rohateckým medailistům, a pár jich bylo. Zlatou medaili si na krk pověsil David

Tříska, mladší žák, který má na medailová umístění už téměř patronát. První místo mocným finišem vybojovala i sedmiletá Terezka Podaná. Talentovaná atletka sbírající medaile na nejrůznějších závodech po celé Moravě (o jejích aktuálních úspěších budeme informovat v některém z příštích čísel, pozn. redakce) podle maminky před závodem nemohla usnout a přípravu brala opravdu velmi vážně. Třetí zlato pro domácí pak získal mezi nejmladšími dětmi Josef Kašpárek.

Rohatecké děti se postavily třikrát také na bronzový stupínek. V přípravce se to povedlo Tomovi Kašíkovi, mezi staršími žáky se prosadil Dominik Polach, v kategorii šesti a sedmiletých kluků skončil třetí Matěj Beňo. Přední umístění v početném startovním poli pak zaznamenali ještě například čtvrtí Jáchym Řečák a Tereza Čechalová nebo pátá Eliška Grombířová.

Poněkud méně plno bylo letos v doprovodných závodech. Dvakrát zlatá štafeta Mixle Pixle starosty Jarka Adamce zřejmě v uplynulých letech své soupeře natolik vystrašila, že jindy silní fotbalisté nebo hasiči své týmy vůbec nepostavili. Hvězdné kvarteto Elšík, Adamec, Kornfeil a Vinklárek letos tak nemělo konkurenci. Druhé veselské bruslaře porazili pánové o padesát vteřin. Třetí skončila sympatická dámská štafeta Rohatecké trysky.

Vrcholem dne měl však být jubilejní 25. ročník hlavního závodu a stalo se tak bezezbytku. Na start pětky a desítky se totiž postavily rovné dvě stovky závodníků, což je absolutní rekord Rohatecké desítky. Pro srovnání ještě v roce 2012 běželo hlavní závod „pouze“ 98 účastníků a prvního ročníku v roce 1994 se zúčastnilo 27 běžců.

Ženskou pětikilometrovou trať už poněkolikáté ovládla Irena Pospíšilová z AK Drnovice v čase 18:30 minuty. Druhou Marii Truissard ze slovenského Holíče porazila o půl minuty, třetí Lenka Topinková z Moravské Slavie Brno zaostala o dalších 40 vteřin. Z místních závodnic startovala tentokrát pouze jediná, Jana Kučerová obsadila ve své kategorii 7. místo, když pět kilometrů uběhla za 23:58.

Na desítce pokračuje nadvláda bratří Kučerů z Brna, mladšího Lukáše tentokrát vystřídal starší Martin. Žádné rekordní časy se však ve větrném a teplém počasí letos neběhaly. Martin Kučera zvítězil výkonem 32:45 minuty. Stříbro vybojoval Pavel Dvořák z Prostějova (33:01), když po polovině závodu setřásl dalšího Brňáka Lukáše Sourala (33:25). Výkony domácích zástupců nejdete v tabulce pod článkem. Zajímavostí byl start závodníka z Argentiny, Nahui Mařák, reprezentující Buenos Aires, doběhl ve své kategorii 24. v čase 48:08.

Rohatecká desítka měla letos i charitativní podtext. Pořadatelé se rozhodli podpořit atleta triatlonistu Františka Kubínka z Brna, který utrpěl v únoru vážná zranění při dopravní nehodě. V současnosti rehabilituje v Kladrubech a snaží se o návrat do běžného života. Dobrovolná sbírka měla přispět právě na tuto rehabilitaci, nakonec vynesla přibližně 3500,- korun. Po závodě byla předána přímo zástupcům Kubínkovy tréninkové skupiny, kteří se rohateckého závodu aktivně zúčastnili.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, co se na organizaci závodu podíleli a podílejí. Především kolegům rohateckým hasičům, zástupcům SRPŠ za přípravu her během dopoledne, základní škole i obecnímu úřadu za poskytnuté zázemí, rozhodčím i všem sponzorům. Dík patří i vám, fanouškům, za tu jedinečnou atmosféru, kterou tady dokážete vytvořit.

Luděk Durďák

Výsledky domácích běžců v hlavním závodě
10 km

Jméno a příjmení	Celkové pořadí	Čas	Pořadí v kategorii
Luděk Durďák	5.	34:33	2.
Lukáš Slezák	95.	49:59	40.
Ladislav Lichtenberk	96.	50:09	28.
Pavel Říha	117.	56:02	34.

5 km

Jméno a příjmení	Celkové pořadí	Čas	Pořadí v kategorii
Jana Kučerová	20.	23:58	7.
Lukáš Bimka	47.	25:27	5.

Soutěžní sezóna hasičů je v polovině

Mladí hasiči mají za sebou 8 závodů z Velké ceny okresu Hodonín a zatím jsou velice úspěšní. Největšího úspěchu dosáhli na okresním kole hry Plamen v Ratíškovicích, kde se mladší žáci umístili na 2. příčce. Starší žáci se taky snažili a z 19 družstev vybojovali 3. místo. Odměnou byly poháry a medaile. Potom se konala soutěž v Mistříně, odtud si mladší i starší žáci odvezli poháry za 3. místo. Poslední neděli v květnu mladí hasiči závodili v nedalekém Petrově, kde se mladší žáci umístili na 2. místě z 19 družstev. Starší žáci po parádním požárním útoku v čase 17,77 získali 1. místo z 20 družstev, a tím si také odvezli putovní pohár pana Jožky Javornického. V neděli 3. června jsme si přichystali soutěž na domácí půdě. O první příčky zde zápolilo celkem 33 soutěžních družstev. Mezi nimi byla i přípravka s dětmi od 4 let věku, všichni byli moc šikovní a medaile byly zasloužené. Mladší žáci ukázali pěkný požární útok a časem 19,67 získali v této disciplíně prvenství. Na 1. místě celkově se umístily Vacenovice, na 2. místě domácí Rohatec a na 3. místě Mistřín. Starší žáci konečně prolomili smůlu na domácí půdě a ukázali parádní požární útok s časem 17,70. Ze starších žáků se na 1. příčce umístil Mistřín, na 2. místě Rohatec a na 3. místě Hrubá Vrbka. Tímto bych chtěla poděkovat všem fanouškům mladých hasičů.

Dagmar Skořepová

INZERCE

Koupím/pronajmu obchodní prostory nebo rodinný dům v Rohatci (nejlépe v centru, okolí hlavní silnice)

Kontakt: na tel. 739 460 421 nebo ve Večerce (Slovácká 254/24, Rohatec)

KOUPÍM RODINNÝ DŮM

se zahradou i k opravám.

Tel: 739 823 546

Naléhavě hledám ke koupi byt větší 2+1 nebo 3+1 .

Za nabídky děkuji.
Telefon:
604 641 463

ZO ČZS Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec vyhlašují soutěž

„Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádku v obci Rohatec“

Soutěž proběhne v termínu:

1. června–31. srpna 2018

Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen se uskuteční 8. září 2018 na „Přehlídce mužských sborů“.

ODPADY KOLEM NÁS: 2. DÍL

Z domácností a při činnostech obcí vzniká celá řada odpadů, které souhrnně nazýváme komunální odpad. Aby mohl být odpad využit nebo bezpečně likvidován, je potřeba jej třídit už doma a odkládat na místo určené pro daný druh odpadu. Na této stránce vidíte jednoduché schéma cesty odpadů vznikajících v našich domácnostech od jejich prvotního třídění až po jejich konečné využití či odstranění.

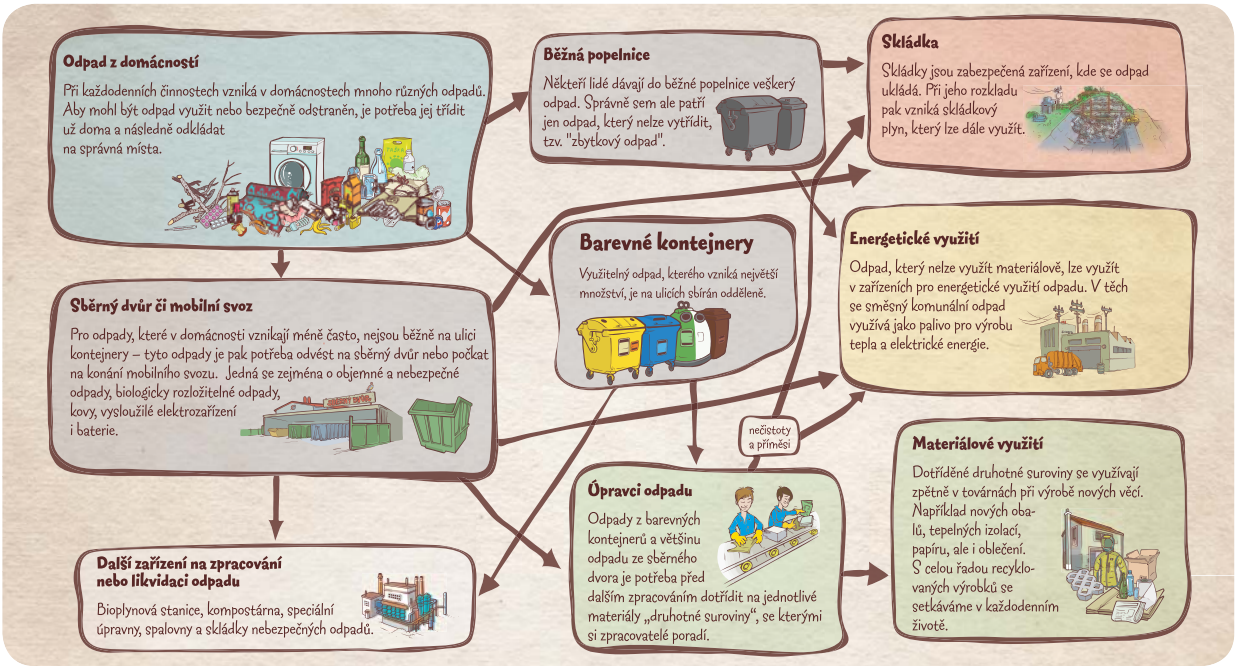

EKOKOM MÁ TO SMYSL, TŘIĎTE ODPAD!

Více informací o třídění a recyklaci odpadů naleznete na stránkách **www.jaktridit.cz**

SOUTĚŽ: ROZUMÍTE ODPADŮM? ZÍSKEJTE ZPĚT POPLATEK ZA ODPADY A CHYTRÝ TELEFON

Ukažte, že rozumíte odpadům! Pošlete nám správnou odpověď na soutěžní otázku a vyhrajte výši ročního poplatku za odpady 480 korun! Pošlete správnou odpověď na otázku **JAK SE NAZÝVAJÍ MATERIÁLY, KTERÉ VZNIKNOU U ÚPRAVCŮ Z ODPADŮ Z BAREVNÝCH KONTEJNERŮ?**

?

a) druhotné suroviny
b) nebezpečné odpady
c) mobilní odpady

Ze všech správných odpovědí zaslaných na e-mail **soutez@tridime-jihomoravsky.cz** do 27.7.2018 vylosujeme 1 výherce, kterému zašleme zpět celou výši ročního poplatku za odpady za 1 osobu, tj. 480 Kč. Do soutěžního e-mailu uveďte jméno, příjmení, adresu a telefonický kontakt. Do předmětu e-mailu uveďte ODPADY ROHATEC. Soutěž je určena pouze pro občany Rohatce starší 18 let, jeden občan může poslat pouze jeden soutěžní e-mail.

Výherce uvedeme v následujícím čísle Rohatecké obce a budeme jej kontaktovat telefonicky na začátku srpna.

NAVÍC všechny přijaté soutěžní e-maily se správnou odpovědí zařadíme do celoroční soutěže o chytrý telefon Samsung. Losování soutěže a její vyhlášení proběhne v říjnovém čísle.

VÝHERCE SOUTĚŽE Z DUBNOVÉHO ČÍSLA JE RENATA LUZUMOVÁ. GRATULUJEME!

Následující souhlas je udělován správci údajů (dále jen „správce") MamiArt s.r.o., IČ 28611390: Soutěžící (dále jen „Subjekt") souhlasí se zpracováním svých osobních údajů, tedy poskytnutím nepovinných osobních údajů pro účely soutěže ROZUMÍTE ODPADŮM a s jejich publikováním v případě výhry. Poskytnutý souhlas je platný od okamžiku odeslání soutěžního e-mailu obsahující osobní údaje. Osobní údaje subjektu jsou zpracovávány automatizovaně i manuálně a mohou být zpřístupněny zaměstnancům správce, pokud je to nezbytné k plnění jejich pracovních povinností. Subjekt může poskytnutý souhlas kdykoli vcelku či zčásti odvolat, a to stejnou formou, jako byl udělen.

Sbor dobrovolných hasičů Rohatec
Vás srdečně zve na oslavy

130. výročí založení dobrovolného hasičstva v Rohatci

sobota 30.6.2018 u Kulturního domu v Rohatci

PROGRAM

10.00 ..... výroční valná hromada
14.00 ..... průvod obcí, položení věnců na místním hřbitově
od 15.30 .. ukázky historické a současné hasičské techniky
22.00 ..... ohňostroj

Celým odpolednem bude provázet
Slovácká kapela Romana Horňáčka.

Doprovodný program pro děti.
Výstava hasičského vybavení.

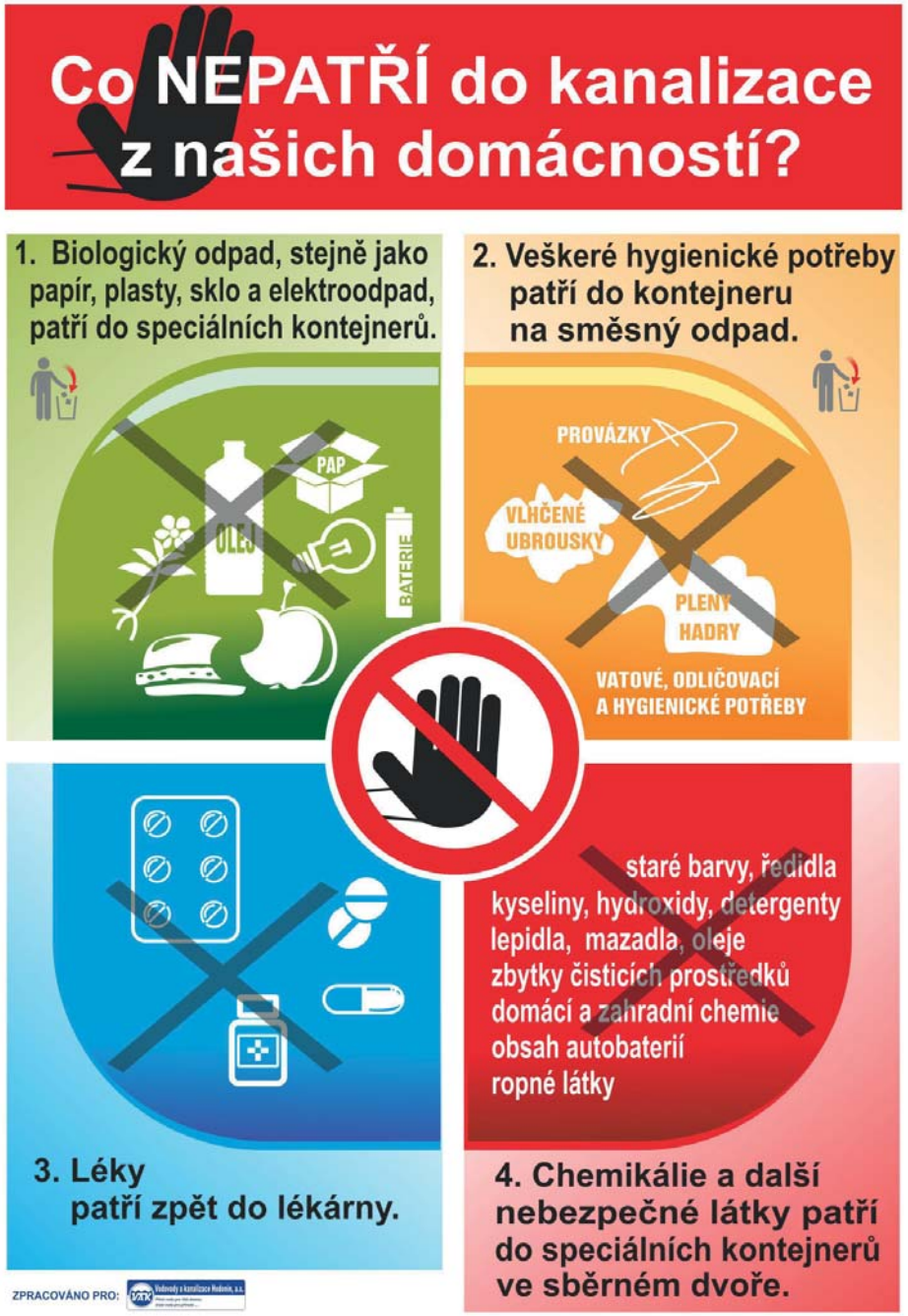

Obec Rohatec a TJ Slavoj Rohatec

vás zvou na slavnostní otevření workoutového hřiště

90

sobotu 23.6. ve 14:00
u příležitosti oslav
90.let kopané v obci

Program zápasů

11:00 mladší a starší přípravka	TJ Slavoj Rohatec - MSK Břeclav
12:15 mladší žáci	TJ Slavoj Rohatec - MSK Břeclav
13:30 starší žáci	TJ Slavoj Rohatec - MSK Břeclav
15:00 dorost	TJ Slavoj Rohatec - KEN Veselí nad Mor.

17:00 hlavní utkání
výběr TJ Slavoj Rohatec - HC Olymp Praha
v čele s Martinem Dejdarem

po celý den skákací hrad, bublinkový fotbal v koulích,

odpoledne vyhlídkové lety vrtulníkem Bell 206

občerstvení zajištěno
večerní zábava od 20:00 ve sportovním areálu
hraje kapela Žízeň & Hlad

celodenní vstupné muži 150,- Kč, ženy a důchodci 100,- Kč

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

1. – 3. července 2018 od 21.00 hod.

NEDĚLE 1. 7. 2018

ŠPUNTI NA VODĚ

Česká komedie o výpravě na kánoích po řece, jako za starých časů.
Režie: Jiří Chlumský, **2017, 83 min.**
Hrají: Hynek Čermák, Jiří Langmajer, Pavel Liška, Anna Polívková, Tatiana Vilhelmová, Jana Kvantiková, Arnošt Goldflam a další

PONDĚLÍ 2. 7. 2018

BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU

Romantická komedie o životních zvratech a lidských osudech.
Režie: Tomáš Hoffman, **2016, 97 min.**
Hrají: Petra Hřebíčková, Ondřej Vetchý, Miroslav Táborský, Jiří Langmajer, Tereza Kostková, Václav Postránecký, Matouš Ruml a další

ÚTERÝ 3. 7. 2018

HURVÍNEK A KOUZELNÉ MUZEUM

Animovaná komedie legendárních hrdinů v novém prostředí.
Režie: Martin Kotík, Inna Jevlannikova, **2017, 85 min.**
Hrají: Martin Klásek, Helena Štáchová, Petr Rychlý, Martin Dejdar, Jan Vondráček, Jiří Lábus, Vilém Udatný, Václav Vydra nejml. a další

AREÁL „POD ZELENÝM“ U KD ROHATEC

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely

Změna programu vyhrazena

www.rohatec.cz

Dětský den na myslivně

Rohatecká desítka

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec,
šéfredaktor Stanislav Zela, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák,
Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovězáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková,
Ing. Bc. Tomáš Letocha, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová.
Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.
Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.
Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz
tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.